

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. oktober 2008 — Canterbury Hockey Club og Canterbury Ladies Hockey Club mod Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division), Det Forenede Kongerige)

(Sag C-253/07) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — fritagelser — tjenesteydelser i tilknytning til udøvelse af sport — tjenesteydelser præsteret til personer, som deltager i sport — tjenesteydelser præsteret til sammenslutninger, der ikke har selskabsform, og til juridiske personer — omfattet — betingelser)

(2008/C 313/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Canterbury Hockey Club og Canterbury Ladies Hockey Club

Sagsøgt: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (Chancery Division) — fortolkning af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra m), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fritagelse for visse former for tjenesteydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning — begrebet »personer, der deltager i sport eller fysisk træning« — det personelle anvendelsesområde

Konklusion

1) Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra m), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at den i forbindelse med personer, der deltager i sport, ligeledes omfatter tjenesteydelser, der præsteres til juridiske personer og sammenslutninger, der ikke har selskabsform, forudsat — hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve — at disse tjenesteydelser præsteres i nær tilknytning til udøvelse af sporten og er uomgængeligt nødvendige for udførelsen heraf, at de præsteres af organer, som ikke arbejder med gevinst for øje, og at de personer, som faktisk er berettiget til at modtage disse tjenesteydelser, er personer, som deltager i sport.

2) Udtrykket »visse former for tjenesteydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport« som anvendt i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra m), i sjette direktiv 77/388 tillader ikke medlemsstaterne at begrænse den i denne bestemmelse fastsatte fritagelse under hensyn til modtagerne af de omhandlede tjenesteydelser.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 4.8.2007.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. oktober 2008 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV mod deutsche internet versicherung AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-298/07) ⁽¹⁾

(Direktiv 2000/31/EF — artikel 5, stk. 1, litra c) — elektronisk handel — tjenesteyder, som udbyder sine tjenester via internettet — e-post)

(2008/C 313/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Sagsøgt: deutsche internet versicherung AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 5, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»Direktivet om elektronisk handel«) (EFT L 178, s. 1) — tjenesteyder, der udelukkende tilbyder sine tjenester på internettet, idet han på sin webside alene angiver sin e-mailadresse og stiller en spørgemaske til skriftlige henvendelser til disposition for tjenestemodtagerne — skal en sådan tjenesteyder ligeledes angive sit telefonnummer?

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationsfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») skal fortolkes således, at tjenesteyderen har pligt til, forud for indgåelsen af en kontrakt med tjenestemodtagerne, foruden angivelsen af sin e-postadresse at give andre oplysninger, som gør det muligt hurtigt at kontakte tjenesteyderen og kommunikere direkte og konkret med denne. Disse oplysninger skal ikke nødvendigvis bestå i et telefonnummer. De kan bestå i en online-spørgsformular, ved hjælp af hvilken tjenestemodtagerne kan henvende sig over internettet til tjenesteyderen, og som denne kan besvare via e-post, med undtagelse af situationer, hvor tjenestemodtageren, som efter at have taget elektronisk kontakt til tjenesteyderen ikke har adgang til det elektroniske netværk, anmoder sidstnævnte om adgang til en ikke-elektronisk kommunikationsvej.

(¹) EUT C 223 af 22.9.2007.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. oktober 2008 — Svenska staten ved Tillsynsmyndigheten i konkurser mod Anders Holmqvist (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lunds tingsrätt — Sverige)

(Sag C-310/07) (¹)

(Tilnærmelse af lovgivningerne — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 80/987/EØF — artikel 8a — aktiviteter i flere medlemsstater)

(2008/C 313/12)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Lunds tingsrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Svenska staten ved Tillsynsmyndigheten i konkurser

Sagsøgt: Anders Holmqvist

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Lunds tingsrätt — fortolkning af artikel 8a i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemssta-

ternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EFT L 283, s. 23), som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 (EFT L 270, s. 10) — løngaranti for en arbejdsgiver, der er beskæftiget i en vejtransportvirksomhed, hvis hjemsted og eneste driftssted er beliggende i en medlemsstat, og som udfører vareleverancer mellem oprindelsesmedlemsstaten og andre medlemsstater

Konklusion

Artikel 8a i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002, skal fortolkes således, at det ikke er nødvendigt for at kunne anse en virksomhed, etableret i en medlemsstat, for at have aktiviteter på en anden medlemsstats område, at virksomheden har en filial eller et fast driftssted i denne anden stat. Virksomheden skal dog i sidstnævnte stat have en fast, økonomisk tilstedeværelse, som er karakteriseret ved, at der er menneskelige ressourcer til stede, som gør det muligt for virksomheden at udføre aktiviteter dér. Hvad angår en transportvirksomhed, der er etableret i en medlemsstat, er den blotte omstændighed, at en arbejdstager, ansat af virksomheden i denne stat, leverer varer til og fra denne og en anden medlemsstat, ikke tilstrækkelig til, at det kan fastslås, at nævnte virksomhed har en fast, økonomisk tilstedeværelse i en anden medlemsstat.

(¹) EUT C 211 af 8.9.2007.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. oktober 2008 — Kirtruna SL og Elisa Vigano mod Red Elite de Electrodomésticos SA, Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones og Electro Calbet SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil — Spanien)

(Sag C-313/07) (¹)

(Socialpolitik — direktiv 2001/23/EF — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstagerens rettigheder — insolvensbehandling — succession i lejekontrakten)

(2008/C 313/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil